

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 21/2568

คำวินิจฉัยที่ 21/2568 ศาลปกครองอุดรธานี ศาลผู้ส่งความเห็นศาลจังหวัดเลย ศาลผู้รับความเห็นวัด พ. ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน ผู้ฟ้องคดีอธิบดีกรมที่ดิน ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ วัด พ ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้อง อธิบดีกรมที่ดิน ที่ 1 เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเลย สาขาด่านซ้าย ที่ 2 ผู้ถูกฟ้องคดี อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีที่ 1 เป็นวัด ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเริ่มก่อตั้งวัดเมื่อปี 2103 และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อปี 2109 เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2545 ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) เลขที่ ลย 0772 และเลขที่ ลย 0773 ระบุว่า เป็นป่าดงปีเลียดสาธารณะฯ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากออกทับที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ 1 ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้มีการติดตามเพื่อขอให้เพิกถอน น.ส.ล. ทั้งสองแปลงดังกล่าวและขอให้ออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ 1 แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพิกเฉย ทำให้ได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) เลขที่ ลย 0772 และเลขที่ ลย 0773 กับให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองออกโฉนดที่ดินตามหลักฐานหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงทั้งสองแปลงดังกล่าวให้เป็นของผู้ฟ้องคดีที่ 1 และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ 1 ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การในทำนองเดียวกันว่า การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง แปลงเลขที่ ลย 0772 และเลขที่ ลย 0773 ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณประโยชน์ประเภทพลเมืองใช้ร่วมกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยังไม่ได้เพิกถอน น.ส.ล. ทั้งสองฉบับ เนื่องจากความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับสถานะของที่ดินที่อ้างว่าเป็นที่ตั้งของวัด พ คดีพ้นกำหนดระยะเวลาฟ้องคดีแล้ว ขอให้ยกฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองอุดรธานีเห็นว่า เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรและการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา 197 วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (2) และ (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ศาลจังหวัดเลยเห็นว่า

คำพิพากษา

คดีนี้ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ 1 หรือไม่ จำต้องวินิจฉัยก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นของผู้ฟ้องคดีที่ 1 หรือเป็นที่ดินสาธารณประโยชน์ คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง จึงมีความมุ่งหมายที่จะให้ศาลรับรองคุ้มครองหรือบังคับตามสิทธิในที่ดินซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ 1 กล่าวอ้างว่าเป็นของตนและถูกผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองโต้แย้งสิทธิเป็นสำคัญ คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ยื่นฟ้องอธิบดีกรมที่ดิน ที่ 1 เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเลย สาขาด่านซ้าย ที่ 2 ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็น

เจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยมีคำขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินหลวง (น.ส.ล.) เลขที่ ลย 0772 และเลขที่ ลย 0773 ที่ออกทับที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ 1 และขอให้ออกโฉนดที่ดินให้แก่ ผู้ฟ้องคดีที่ 1 อันมีลักษณะเป็นการตั้งรูปเรื่องการฟ้องคดีเป็นคดีขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่เหตุแห่งการขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินหลวง (น.ส.ล.) ดังกล่าวก็เนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีที่ 1 อ้างว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ 1 แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองออกหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินหลวง (น.ส.ล.) ทับที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ 1 ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การในทำนองเดียวกันว่า การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินหลวง (น.ส.ล.) ดังกล่าวชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณประโยชน์ประเภท พลเมืองใช้ร่วมกัน จึงมีประเด็นที่ศาลจะต้องวินิจฉัยว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ 1 หรือเป็นที่ดินสาธารณประโยชน์ ดังนั้น เมื่อพิจารณาความมุ่งหมายของผู้ฟ้องคดีที่ 1 ในการใช้สิทธิทางศาล ก็เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ 1 เป็นสำคัญ กรณีจึงเป็นการโต้แย้งสิทธิในที่ดิน แม้ผู้ฟ้องคดีที่ 1 จะตั้งรูปเรื่องในการฟ้องคดีโดยมีคำขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินหลวง (น.ส.ล.) มาด้วย ก็เป็นเพียงผลของการวินิจฉัยประเด็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาทว่าเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ 1 หรือที่ดินสาธารณประโยชน์ ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/21/2568>